

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια / Πολιτική / Ημερήσια
Ημερομηνία: Τετάρτη, 07-03-2018
Σελίδα: 1,22,23 (1 από 3)
Μέγεθος: 518 cm²
Μέση κυκλοφορία: 6900
Επικοινωνία εντύπου: 211 1045000

Λέξη κλειδί: ΕΣΑμεΑ

ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θλιβερά τα ποσοστά ανεργίας των ΑμεΑ σε σχέση με τον υπόλοιπο πληθυσμό. Εχθρικό εργασιακό περιβάλλον για όσους έχουν δουλειά. **ΣΕΛ. 22-23**

•Tns **ΔΙΑΛΕΚΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗ**

α στοιχεία που προκύπτουν από την Εκθεση του Παρατηρητηρίου Θεμάτων Αναπηρίας της ΕΣΑμεΑ έρχονται να επιβεβαιώσουν το χάσμα στα επίπεδα απασχόλησης μεταξύ των ατόμων με αναπηρία και του πληθυσμού χωρίς περιορισμούς, εντύπωση την οποία όλοι έχουμε αποκομίσει λίγο ή πολύ από τους χώρους εργασίας στους οποίους κινούμαστε.

«Πεδίο απροσπέλαστο, πεδίο σημαντικών φραγμών και διακρίσεων, οι οποίες παρεμποδίζουν την άσκηση του θεμελιώδους δικαιώματος στην εργασία σε ίση βάση με τους άλλους» χαρακτηρίζει το Παρατηρητήριο τον τομέα της εργασίας σε σχέση με τα άτομα με αναπηρίες. Στην Εκθεση παρουσιάζονται βασικοί δείκτες για την απασχόληση και καταγράφονται τα τεράστια ποσοστά των μη ενεργών ατόμων με αναπηρία, των ανέργων και ειδικότερα του πληθυσμού των αναπήρων που δεν έχει ενταχθεί ποτέ στην εργασία, ενώ τα πρωτογενή δεδομένα προέρχονται από την έρευνα της ΕΛΣΤΑΤ για το έτος 2016.

Σύμφωνα με τον δείκτη GALI (Global

ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟΥ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΣΑμεΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ισες ευκαιρίες στην απασχόληση για τα ΑμεΑ; Όχι στην Ελλάδα...

Activity Limitation Index - Δείκτης Παγκόσμιου Περιορισμού Δραστηριότητας), τα άτομα με σοβαρές ή μέτριες αναπηρίες στην Ελλάδα αποτελούν το 24,7% του πληθυσμού. Από αυτούς, πάνω από ένα εκατομμύριο άτομα αντιμετωπίζουν σοβαρή αναπηρία (11,2% του πληθυσμού), ενώ 1.217.020 άτομα (13,5%) εκτιμάται ότι έχουν περιορίσει σε μέτριο βαθμό τη δραστηριότητά τους λόγω μακροχρόνιου προβλήματος υγείας.

Τεράστιο χάσμα

Στις ηλικίες από 20 έως 64 ετών, υπολογίζεται ότι 889.389 άτομα αντιμετωπίζουν κάποιου βαθμού αναπηρία εκ των οποίων οι 359.244 έχουν σοβαρή μορφή περιορισμού, με τον δείκτη απασχόλησης σε αυτές τις ηλικίες να φτάνει μετά βίας το 24%. Συγκεκριμένα, στις κατεχοχίν παραγωγικές ηλικίες από 25 έως 54 ετών εντοπίζεται τεράστιο χάσμα μεταξύ του ποσοστού των απασχολούμενων ατόμων με σοβαρή αναπηρία και του αντίστοιχου ποσοστού του πληθυσμού χωρίς αναπηρία, με την ανεργία στην τετραετία 35-39 ετών να είναι 43,8 ποσοστιαίες μονάδες.

Οι άνεργοι ανάπηροι με μέτριο περιορισμό φτάνουν το 29,3% τη στιγμή που το αντίστοιχο ποσοστό στον πληθυσμό χωρίς αναπηρία είναι 24,6%. Στον πληθυσμό με σοβαρή αναπηρία και ειδικά στις ηλικίες από 25 έως 39 ετών η ανεργία αγγίζει το 40%, με το μέγιστο ποσοστό (58,2%) να εντοπίζεται στην ηλικιακή ομάδα 25-29.

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΡΙΟΣ

Το 60,4% του πληθυσμού με σοβαρή αναπηρία και το 39,2% των ατόμων με μέτριο περιορισμό δραστηριότητας εκτιμάται ότι δεν μετέχουν στο εργατικό δυναμικό της χώρας, ενώ το 83,7% των νέων 20-24 ετών, το 72% των νέων 25-29 ετών καθώς και το 55,5% των ατόμων ηλικίας 30-34 δεν έχουν μέχρι στιγμής καμία εργασιακή εμπειρία.

Ακόμη όμως κι όταν τα ΑμεΑ καταφέρουν να ενταχθούν στον κόσμο της εργασίας, αντιμετωπίζουν ακατάλληλο έως και εχθρικό εργασιακό περιβάλλον και ανάλογες συνθήκες εργασίας, ενώ η συντριπτική τους πλειοψηφία αναφέρει

ότι δεν τους παρέχονται οι αναγκαίες για την αναπηρία τους προσαρμογές.

Τα εξαιρετικά ανησυχητικά συμπεράσματα του δεύτερου κατά σειρά δελτίου

στατιστικής πληροφόρησης του Παρατηρητηρίου Θεμάτων Αναπηρίας της ΕΣΑμεΑ αποδεικνύουν ότι είναι επιτακτική ανάγκη η εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης εθνικής στρατηγικής για την απασχόληση και την εργασία των ΑμεΑ. «Η λήψη θετικών μέτρων ενίσχυσης της απασχόλησης των ατόμων με αναπηρία επιβάλλεται, όπως και η προώθηση της προσβασιμότητας στην εργασία, καθώς και η εφαρμογή εναλλακτικών μορφών εργασίας (π.χ. υποστηριζόμενη απασχόληση), που θα επιτρέψουν στα άτομα με σοβαρές αναπηρίες, τα οποία χρήζουν πρόσθετης υποστήριξης, να ασκήσουν το θεμελιώδες δικαίωμα στην εργασία», τονίζει η ΕΣΑμεΑ σε σχετική ανακοίνωση επισημαίνοντας παράλληλα ότι η οποιαδήποτε εθνική στρατηγική για την απασχόληση των ατόμων με αναπηρία δεν θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ξέχωρα από μια νέα επιδοματική πολιτική που καλύπτει το πρόσθετο κόστος διαβίωσης που δημιουργεί η αναπηρία.